

Ændringsforslag nr. 1 og 2, ændringsforslag nr. 3, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 4 og 5 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold): Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 253:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse flyrejser. (Passagerafgift på indenrigsfly).

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 254:

Forslag til lov om ændring af lov energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas. (Afgiftsdifferentiering af benzinafgiften efter benzenindhold).

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
35) Anden behandling af lovforslag nr. L 255: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde. (Ophævelse af loftet over bidragssatsen til Dagpengefonden).

Af skatteministeren (Carsten Koch):
(Fremsat 6/5 97. Første behandling 13/5 97. Betænkning 22/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
36) Anden behandling af lovforslag nr. L 257: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch):
(Fremsat 7/5 97. Første behandling 13/5 97. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe har meddelt, at den vil tilkendegive, hvordan den vil stemme ved anden behandling af dette lovforslag, og den konservative folketingsgruppe ønsker ikke at støtte dette lovforslag. Vi synes, det er et dårligt lovforslag. Det sagde vi allerede under førstebehandlingen. Det burde have været mindst to lovforslag.

Ser vi historisk på det, skal vi tilbage til konflikten i november, til eksportchaufførernes konflikt, hvor de fik en regulering af deres fradrag og gik fra 150 til 250 kr., hvilket stort set er en pristalsregulering. Så lader man Arbejderbevægelsens Erhvervsråd lave en rapport, som jeg stiller mig tvivlende over for, som siger, at de skal have 256 kr. En forhandling med chaufførerne har ikke været forsøgt, og den konservative folketingsgruppe siger som bekendt nej til lovforslaget.

Det eneste gode, der er ved det lovforslag, som regeringen har fremsat, er, at de selvstændige vognmænds situation forbedres. Det er vi yderst tilfredse med. Det er så situationen omkring første del af lovforslaget, og den kan man så diskutere frem og tilbage. Det gør vi også gerne.

Den anden del af lovforslaget er den, der omhandler alle de øvrige grupper, som omfattes af lovforslaget. Det er, som om regeringen spørger sig selv: Hvem kan vi nu genere? Nu har vi jo generet boligejerne, vi har generet bilejerne, skulle vi nu ikke også tage flypersonalet med og håndværkerne i udlandet? Skulle vi nu ikke også tage eksportsælgerne med? Skulle vi nu ikke også tage alle de offentligt ansatte med? Sådan en gruppe ad gangen giver nogle gode meningsmålinger. Det er godt klaret sådan at tage den ene store gruppe efter den anden!

Regeringen siger, at de skal have samme regler som eksportchaufførerne, færdig med det, og så blæser man på, at man laver indgreb, der går fem år frem i tiden; indgreb i bestående aftaler.

Samtidig med at regeringen taler meget om dette administrative bøvl, der skal ændres, så siger man: Jamen I kan jo bare afregne efter regning. Det er jo noget sludder. Selvfølgelig kan man afregne efter regning, det har man altid kunnet gøre, men så må jeg gøre opmærksom på, at også på dette punkt ændrer regeringen ganske betragteligt i den bestående lovgivning.

I dag kan man f.eks. få 60 pct.s fradrag for udgifter, som er uden bilag, og det svarer til omkring 250 kr. for en normal diætsats i udlandet. Fra den 1. juli, det er altså om kun en måned, så hedder det 30 pct., men kun af 256 kr. Det vil sige, at det sådan med en hurtig hovedregning er omkring 175 kr., og det er rigtigt, hvad jeg siger. Vilkårene forringes for de mennesker, der rejser og interesserer sig for dansk eksport, interesserer sig for at arbejde som håndværkere i udlandet, i det hele taget arbejder for det danske samfund i udlandet. Deres vilkår forringes betragteligt fra den 1. juli i år og ikke, som de fleste mennesker tror, om to, tre, fire og fem år.

Vi synes, det er indgreb i bestående aftaler. Vi er meget imod det, og den konservative folketingsgruppe kan som det eneste borgerlige parti ikke stemme for dette lovforslag; det eneste borgerlige parti – undskyld til hr. Kim Behnke.

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at det kan være rimelig svært at få hr. Flemming Hansen til at forstå, hvad man siger, idet hr. Flemming Hansen heroppefra stort set gentager det, som hr. Flemming Hansen sagde under første behandling, og hvor jeg reagerede ved at forklare hr. Flemming Hansen, at det altså er galt med historikken.

Baggrunden for det, vi står og snakker om her, er ikke den chaufførkonflikt, som hr. Flemming Hansen bliver ved med at henvise til. Det er Ligningsrådets beslutning fra december 1995, hvor man ophæver de her særlige satser. Det er det, der er baggrunden, og det er det, vi står og diskuterer her. Og baggrunden er den samme, som da vi diskuterede i december 1996, og den samme, som da vi diskuterede sidste gang: en bred enighed om at sikre ligestilling.

Derfor synes jeg gerne, at jeg vil høre, om hr. Flemming Hansen, om Det Konservative Folkeparti er modstander af ligestilling, for det var ikke det, hr. Flemming Hansen sagde i december 1996. Og derfor hænger det, hr. Flemming Hansen siger, heller ikke sammen, når han siger, at regeringen skulle have forhandlet med chaufførerne. Hvorfor skulle regeringen forhandle med chaufførerne? Så skulle man vel også forhandle med alle mulige andre grupper. Det er ikke et specielt problem for chaufførerne. De er bare de eneste, der har aktioneret.

Og så spørger hr. Flemming Hansen: Hvem kan regeringen nu genere? Så vil jeg gerne høre hr. Flemming Hansen: Betyder det, at Det Kon-

servative Folkeparti mener, at overhovedet ingen af de grupper, som i dag får en meget høj sats, skal sættes ned?

Endelig vil jeg gerne høre hr. Flemming Hansen, hvordan det kan være et indgreb i bestående aftaler. Mig bekendt er der ingen aftaler på arbejdsmarkedet, som løber fra nu af og fem år ud i fremtiden. Så vidt jeg har forstået, har den første lovgivning, man lavede, respekteret præcis indgåede aftaler, nemlig ved at have virkning fra det øjeblik, hvor man skal indgå nye aftaler. Derfor eksisterer der overgangsordninger, som først træder i kraft pr. 1. april 1999, netop for at respektere indgåede aftaler. Og det er, så vidt jeg har forstået, præcis det, som mest af alt ophidser de chauffører, som hr. Flemming Hansen åbenbart er ret optaget af, nemlig at de overgangsordninger, som man bliver nødt til at gennemføre for ikke at gribe ind i bestående aftaler, kommer til at løbe over fem år. Det synes jeg hr. Flemming Hansen skulle tage at forklare os alle sammen.

Endelig kan jeg ikke forstå, og det vil jeg også gerne høre hr. Flemming Hansen om, hvorfor det her overhovedet skal være et spørgsmål, som kommer skattevæsenet ved. Hvordan kan det være, at det ikke er noget, som aftales mellem lønmodtagere og arbejdsgivere som så meget andet i samfundet?

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg er i den situation nu, at jeg ikke rigtig kan finde ud af, om folk har bedt om ordet til en kort bemærkning eller som ordfører. Hvis det sidste her var en kort bemærkning, var den for lang, vil jeg blot sige.

Den næste, der har bedt om ordet til en kort bemærkning til hr. Flemming Hansens indlæg, er hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er omsorgen for indgåede aftaler, der bringer mig herop, men først vil jeg sige, at skattefradrag altså ikke er noget, der aftales ude omkring, selv om det er noget, der er meget tæt på, nemlig de steder, hvor arbejdsgiverne og lønmodtagerne har indgået aftaler om, at lønnen sættes ned modsvarende skattefordelen. Det er jo selvfølgelig en form for aftale, men jeg går ikke ud fra, at det er det, hr. Flemming Hansen støtter.

Men jeg synes sådan set, når der er så meget omsorg for indgåede aftaler, at hr. Flemming

Hansen skulle prøve at se på, hvad Det Konservative Folkeparti selv har været med til:

Unge mennesker, der har meldt sig ind i en a-kasse med gældende regelsæt, altså indgik en aftale, fik lige pludselig halveret deres dagpenge med De Konservatives hjælp. Folk, der meldte sig ind i en a-kasse i tiltro til, at de havde syv års ret til dagpenge, fik lige pludselig med De Konservatives hjælp den ret nedsat til fem år. Det er da at blande sig i indgåede aftaler, hvis der er noget, der er det.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal forsøge at bruge al min energi på hr. Jacob Buksti. Jeg vil spørge hr. Jacob Buksti, om hr. Jacob Buksti mener, at der sker en ændring af forholdene for f.eks. eksportsælgere, for visse håndværkere, der rejser efter regning, eller andre, der også rejser efter regning, fra den 1. juli 1997. Gør der, eller gør der ikke?

Hvis de ønsker at rejse efter regning, er det så rigtigt, at de ikke kan få 60 pct.s fradrag – eller 60 pct.s tilskud afhængig af, hvad man nu vil kalde det – af det beløb, som de ikke får regning på. Er det rigtigt, at det beløb nu sættes ned til 30 pct. af 256 kr., hverken mere eller mindre?

Så det dér med overgangsordninger er da rigtigt nok i teorien; man griber lidt ind i eksisterende overenskomster og eksisterende aftaler. Jeg må nu nok sige, at når jeg hører F.L. Schmidt og andre, der kommer i deputation i Folketingets Skatteudvalg, er der ikke mange af dem, der forstår det, som hr. Jacob Buksti siger her. Det passer i hvert fald ikke med den sandhed, man oplever ude i erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Bare som bemærkning til hr. Flemming Hansen: Som jeg har forstået ændringen af 60 pct.-reglen, er det ikke sådan, at man i fremtiden får 30 pct. af de 256 kr., men får 30 pct. af satsen i det pågældende land. Det vil sige, at hvis det er sådan, at man rejser i Tyskland, er det 30 pct. af 420 kr.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Nu trænger jeg til en forklaring.

Hvis man nu tager til Tanzania, så får man i dag skattefrit 37 \$ pr. døgn i time- og dagpenge. Hvis man er tjenestemand, eller hvis man er udsendt som eksportsælger, må man få det

skattefrit udbetalt. Hvis man er på Manhattan, har man 76 \$, og hvis man er folketingsmedlem og tilknyttet FN-missionen eller udsendt af Udenrigsministeriet, får man samtidig 76 \$.

Hvad ville hr. Jacob Buksfi udbetale til disse folk i de kommende fem år – også efter overgangsperioden? Vil der være en differentiering mellem de forskellige lande, eller er det de 256 kr., der er tale om for alle lande? Jeg har læst, at det bliver 100 kr. for det ene af dem. Men i dag er der en differentiering, som passer, så man får nøjagtigt det samme beløb udbetalt i alle lande, således at det, man har til rådighed, passer til de enkelte landes prisniveau.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal forsøge at svare hr. Kaj Ikast.

Nu taler vi om reglerne, efter at overgangsordningerne er helt gennemført – altså når vi er kommet ind i år 2001 – og så er det sådan, at der er en fælles sats for alle, og den er, hvis der ikke sker nogen prisregulering overhovedet, på det, der svarer til 256 kr. i dag.

Derudover er der mulighed for, at Ligningsrådet kan lægge 100 kr. oven i for lande, der har særligt høje omkostninger. Se, grunden til, at vi har taget denne fællessats, har ikke, som hr. Flemming Hansen antydede, noget at gøre med, hvad chaufførerne får. Det er, hvad man får ved rejse i Danmark. Det er 256 kr. Vi skal huske, at det stadig væk er sådan med at rejse efter regning, at man kan komme med bilagene og få dem refunderet, og så får man skattefrihed for disse bilag. Det er hovedreglen. Der er altid mulighed for at rejse efter regning.

Og så har vi den regel, at hvis man ikke vil rejse efter regning, så er der det, der svarer til 256 kr. for den faste godtgørelse – og vi taler selvfølgelig ikke om hoteludgifter, for det er også efter regning – til dækning af småforbrødenheder og fortæring. Det er reglen, sådan som den ser ud, når vi kommer frem til år 2001. Så er der en overgangsordning indtil da.

Og når man er kommet frem til de 256 kr., så er det takket være en grundig analyse, der viser, at Danmark faktisk er et af de lande i verden, der har de højeste leveomkostninger. Det er dokumenteret ved flere undersøgelser, og det er det, der har gjort, at vi har sagt, at de danske satser i langt de fleste tilfælde dækker så rimeligt, som det kan tænkes. Og så er der altså mulighed for at rejse efter regning. Det er regelsættet.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Hvis man nu tænker sig, at Udenrigsministeriet har rundt regnet 600 embedsmænd rejsende om året, har skatteministeren så tænkt på det administrative bøv, det vil medføre, at disse for fremtiden rejser efter regning? For det bliver en given nødvendighed.

Man gør nemlig det, at man springer over, hvor gærdet er lavest, og alle skal være klippet rødhårede i samme længde. Og det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. For hvis man rejser i Tanzania og får 256 kr., bliver det en gevinst uden lige, mens alle, der bliver sendt til FN, kommer hjem med en regning, hvor de ikke kan betale de udgifter, der er, for bare at oprettholde en almindelig dagligdag. Det er efter 30-30-15 pct.-reglen, altså 30 pct. til frokost, 30 pct. til aftensmad og 15 pct. til morgenmad plus taxa og øvrige udgifter. Det er der ikke plads til.

Det vil altså sige, at samtidig med man vil skærpe erhvervslivets rejser i udlandet for at sælge, så forringer man deres forhold, for det er vel således, at hvis man kommer hjem med regninger, der er større end 256 kr. + 100 kr., så er det, man bruger ud over det beløb, skattepligtigt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til det sidste: Nej, man kan rejse efter regning, og så er der ikke nogen overgrænse på. Så er det den regning, som man får accepteret hos arbejdsgiveren, der er mulighed for at få kompenseret skattefrit. Så det er ikke sådan, at der er en overgrænse.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Her vil jeg gerne spørge direkte: Gælder det også statsansatte?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fra den 1. april 2001 gælder der ens regler for alle, og det vil også gælde for statsansatte. Der vil være samme regler for statsansatte som privat ansatte. Der er ingen grund til at ændre på det her. Der har også været et krav, som ikke mindst er blevet fremført meget fra borgerlig side, om, at man skal ligestille offentligt ansatte og privat ansatte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og statsskatteloven. (Ligestilling mellem offentligt og privat ansatte ved udbetaling af skattefrie godtgørelser, ophævelse af Ligningsrådets kompetence til at fastsætte skattefrie godtgørelser og indførelse af ens satser for skattefrie godtgørelser).

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 28/11 96. Første behandling 3/12 96. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe har lovet at tilkendegive vores stilling ved 2. behandling. Vi undlader at stemme til dette lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Vi har stillet en række ændringsforslag til vores eget lovforslag. Det er såmænd ikke, fordi vi i mellemtiden har fortrudt, at vi har fremsat lovforslaget. Det er jo et lovforslag, der blev fremsat tilbage i november måned sidste år.

Når lovforslaget har ligget så længe i Folketingets Skatteudvalg og afventet forløbet, så er det jo, fordi vi var så spændte på, hvad skatteministeren eller var det Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ville nå frem til. Hvilket beløb skulle sættes for disse udetillæg?

I mellemtiden skete der jo det, at Folketinget vedtog en række ændringer af reglerne tilbage i december måned, og derfor er det sådan, at vores ændringsforslag – dem alle sammen på nær ét – udelukkende er tekniske ændringer, som skal foretages, for at forslaget kan være i overensstemmelse med gældende regler.

Så er det sådan, at dér, hvor der er tale om en egentlig ændring – det er ændringsforslag nr. 3 – foreslår vi, at det beløb, man når frem til, altså det fælles beløb, som alle vil skulle rette sig efter, sættes til 350 kr. pr. dag modsat de 256 kr. i regeringens forslag.

Og hvorfor så det? Er det bare, fordi Fremskridtspartiet er ude at fiske i rørt vande, og fordi vi håber på at få nogle chauffører til at stemme på Fremskridtspartiet? Nej, det er, fordi alle de henvendelser, vi har fået fra alle mulige brancheorganisationer, har gjort indtryk på os. Vi har fået henvendelse fra Byggeriets Arbejdsgiverforening. Vi har fået henvendelse fra Dansk Industri. Vi har fået henvendelse fra Dansk Eksport. Vi har fået henvendelse fra kabinepersonalet, fra danske sælgere, fra Entreprenørforeningen, ja, så sent som i dag har vi fået et meget velformuleret brev fra Dansk Metal, som gør opmærksom på, at med de 256 kr. i døgnet, som regeringen foreslår, ja, så hænger det altså ikke sammen for mange af deres folk. Og de henviser i den forbindelse også til den undersøgelse, som man har foretaget i det såkaldte BAT-kartel.

Det er nemlig sådan, at mange af disse fagforeninger osv. har gjort sig den ulejlighed at spørge deres medlemmer: Hvad er de faktiske udgifter? Hvad koster det, når man kører som eksportchauffør ned igennem Europa? Hvad koster det, når man f.eks. er brobisse og i øjeblikket render rundt derude i dårligt vejr og forsøger at få Øresundsforbindelsen eller Storebæltsforbindelsen flikket sammen? Ja, så har de pågældende altså gjort sig den ulejlighed meget systematisk at regne ud, hvad det egentlig koster at være af sted på arbejde hver eneste dag. Og svaret er, at hvis man skal vælge et beløb, som bare nogenlunde rammer de faktiske udgifter, ja, så skal det beløb ligge i en størrelsesorden på 350 kr.